

ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นหลักในการทำคำฟ้อง ขอให้ศึกษาระลึกว่าการทำคำฟ้องให้ถูกต้องเป็นหน้าที่ของโจทก์ จะต้องกระทำให้ครบถ้วนถูกต้องตามกฎหมาย คำฟ้องที่ไม่ถูกต้องตามมาตรา 158 นี้ ศาลอาจจะสั่งให้โจทก์แก้ฟ้อง หรือยกฟ้องหรือไม่ประทับฟ้องเสียได้ตามมาตรา 161 โดยไม่จำเป็นที่จะต้องรอฟังพยานหลักฐานในคดี แต่โจทก์ก็พอจะมีทางแก้ข้อผิดพลาดถ้าฟ้องนั้นไม่ถูกต้อง โดยยื่นคำร้องขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมฟ้องก่อนมีคำพิพากษาของศาลชั้นต้นตามมาตรา 163 แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้กฎหมายจะเปิดช่องให้แก้ไขได้ผู้เขียนใคร่จะเตือนสติไว้ว่าไม่ควรจะเสี่ยงในเรื่องนี้ ผู้ว่าความควรจะใช้ความระมัดระวังอย่าตกอยู่ในความเสียหายถ้าฟ้องให้ถูกต้องตรวจดูให้แน่นอนกันไว้ดีกว่าแก้ ทั้งนี้แนววินิจฉัยของศาลฎีกาปัจจุบันออกจะเคร่งครัดในเรื่องนี้ ตัวอย่างเช่น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1528/2522

ฟ้องไม่ระบุที่เกิดเหตุ ศาลประทับฟ้องและถามคำให้การจำเลย นัดสืบพยานโจทก์แล้วเลยเวลาที่จะสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 161 โจทก์มีอำนาจขอแก้ไขฟ้องตามมาตรา 163 แต่โจทก์มิได้ขอแก้ อ้างว่าพลังพลอย ศาลยกฟ้อง

คำฟ้อง ตัวอย่างแบบพิมพ์คำฟ้องคดีอาญาของพนักงานอัยการ

คดีหมายเลขคำที่ _____

ศาล _____

วันที่ _____ เดือน _____ พุทธศักราช _____

ความอาญา

ระหว่าง { _____ โจทก์
_____ จำเลย

ฐานความผิด _____

ซึ่งพนักงานสอบสวน _____ ได้สอบสวนแล้ว

ข้าพเจ้าพนักงานอัยการ _____ โจทก์

ขอขึ้นฟ้อง [๑] _____

_____ จำเลย

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ _____ ถนน _____

ตรอกหรือซอย _____

ใกล้เคียง _____

ตำบล _____

อำเภอ _____

จังหวัด _____

เขตภาษี _____

สัญชาติ _____

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑ _____

ตัวอย่างแบบพิมพ์คำขอท้ายฟ้องคดีอาญาของพนักงานอัยการ

คำขอท้ายคำฟ้องอาญา

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น ข้าพเจ้า
ถือว่าเป็นความผิดต่อกฎหมายและบทมาตราดังนี้ คือ

ขอศาลได้พิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยตามกฎหมาย และขอศาลได้สั่ง

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้อง โดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกัน
มาด้วยฉบับ และรอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

โจทก์

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า

พนักงานอัยการ

เป็นผู้เรียง

ผู้เรียง

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า

ตำแหน่ง

เป็นผู้เขียนหรือพิมพ์

ผู้เขียนหรือพิมพ์

ตัวอย่าง
คำฟ้องใช้บังคับคดีแพ่งและคดีอาญาซึ่งราษฎรผู้เสียหายฟ้องเอง

(๕)
คำฟ้อง

คดีหมายเลขคดีที่...../พ.ศ.....

ศาล.....
วันที่.....เดือน.....พุทธศักราช ๒๕.....
ความ.....

ระหว่าง

.....โจทก์
.....จำเลย

ข้อหาหรือฐานความผิด.....
จำนวนทุนทรัพย์.....บาท.....สตางค์
ข้าพเจ้า.....

ชื่อชาติ.....สัญชาติ.....อาชีพ.....เกิดวันที่.....
เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
ถนน.....ตรอก/ซอย.....ใกล้เคียง.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....
ชื่อย่นฟ้อง.....

ชื่อชาติ.....สัญชาติ.....อาชีพ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....
ตรอก/ซอย.....ใกล้เคียง.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....
มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑.....

หมายเหตุ ในช่องสำหรับลงชื่อโจทก์จำเลย ถ้าเป็นรวมควรให้ลงชื่อคู่และชื่อสกุล ถ้าพนักงานอัยการเป็นโจทก์ ให้ลงตำแหน่ง

ตัวอย่าง
แบบพิมพ์คำขอตายฟ้องคดีอาญาซึ่งราษฎรผู้เสียหายเป็นโจทก์

○ (๖)

คำขอตายคำฟ้องอาญา

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น ข้าพเจ้าถือว่า
เป็นความผิดต่อกฎหมาย และบทมาตราดังนี้ คือ.....

.....
.....
.....

ขอศาลได้ออกหมาย..... จำเลยมาพิจารณาคดีพิพากษาลงโทษตาม
กฎหมาย และขอให้ศาลสั่งและบังคับจำเลยตามคำขอต่อไปนี้

๑.

๒.

๓.

๔.

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้องโดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกัน มา
ด้วย.....ฉบับ และรอคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

.....
โจทก์
(พลิก)

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า..... นายความใบอนุญาตที่.....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....
ตรอก/ซอย..... ใกล้เคียง..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... โทร.....
เป็นผู้เรียง

ผู้เรียง

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า.....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....
ตรอก/ซอย..... ใกล้เคียง..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... โทร.....
เป็นผู้เขียนหรือพิมพ์

ผู้เขียนหรือพิมพ์

สรุป เท่าที่อธิบายมาทั้งหมดนี้ การเรียบเรียงคำฟ้องคดีอาญา ตาม ป.วิ.อาญา มาตรา 158 ลำดับได้ดังนี้.-

- 1) กล่าวถึงวัน เวลา ที่เกิดการกระทำผิด
- 2) บรรยายข้อเท็จจริงให้เป็นไปตามลำดับในลักษณะที่เข้าใจง่ายไม่สับสน
- 3) ข้อเท็จจริงที่พาดพิงถึงบุคคลสิ่งของ หรือสถานที่ใด ต้องบรรยายไปด้วยตามสมควร ไม่ควรปิดบังไว้ เพราะจะทำให้ฟ้องเคลือบคลุม ตัวอย่างเช่น ในคดีหมิ่นประมาท ข้อเท็จจริงที่พาดพิงถึงบุคคลผู้ถูกใส่ความ จำเลยใส่ความหมิ่นประมาทผู้ใด อย่างไร หรือในคดีทำร้ายร่างกายจำเลยทำร้ายใคร ฯลฯ เป็นต้น
- 4) ข้อเท็จจริงที่บรรยายไม่ควรพุ่มเฟิย โม้กววน ใช้ถ้อยคำที่กระตัดรัด ชัดเจน เข้าใจง่าย และต้องให้ตรงกับองค์ประกอบของมาตราต่าง ๆ ตามฐานความผิดที่ตั้งไว้ในฟ้อง
- 5) การที่จะบรรยายข้อเท็จจริงให้กระตัดรัดจะต้องใช้ข้อความอันเป็นองค์ประกอบของตัวบทตามฐานความผิดผสมผสานกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น อันจะสรุปมาบรรยายในคำฟ้อง
- 6) สถานที่เกิดเหตุต้องสรุปไว้เมื่อบรรยายข้อเท็จจริงจบสิ้นแล้ว

ในกรณีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ให้เพิ่มหลักที่ 7 ดังนี้

- 7) ต้องบรรยายเกี่ยวกับของกลางว่าจับของกลางได้หรือไม่ จะริบของกลางหรือไม่ ประการใด เช่น จะขอให้ศาลสั่งคืนของกลางให้แก่เจ้าทรัพย์ (ในกรณีมีของกลาง) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจับกุมจำเลยว่าจับจำเลยได้เมื่อใด จำเลยมีประกันตัวในชั้นสอบสวนหรือชั้นผิดฟ้องต่อศาลอย่างไร มีการสอบสวนหรือไม่ จำเลยให้การอย่างไร เช่น รับสารภาพ ภาคเสธหรือปฏิเสธ หากจำเลยมีประกันตัวในชั้นสอบสวน ต้องบรรยายว่านำจำเลยมาส่งศาลพร้อมฟ้องหรือไม่ ถ้าจำเลยถูกขังอยู่ในอำนาจศาลก็ต้องบรรยายฟ้องขอให้ศาลเบิกตัวจำเลยมาพิจารณาต่อไป

ในกรณีราษฎรผู้เสียหายเป็นโจทก์

- 8) ควรแสดงเหตุผลท้ายคำฟ้องว่า เพราะเหตุใดจึงได้นำคดีมาฟ้องเอง เช่น พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง หรือพนักงานสอบสวนปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า จนปานนี้ยังสอบสวนไม่เสร็จ ไม่เป็นที่พอใจ จึงได้ฟ้องเอง หรือฟ้องเองเพราะไม่ได้แจ้งความร้องทุกข์ไว้ เหตุที่จะต้องกล่าวเอาไว้เพื่อศาลจะได้รู้ว่าการที่ราษฎรมาฟ้องเองนั้นเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเป็นอย่างไร ยุติธรรมไหม ผลการสอบสวนหรือการดำเนินคดีไปถึงไหนแล้ว ถ้าศาลเห็นว่าคดีมีข้อเท็จจริงอย่างเดียวกัน ศาลก็จะได้สั่งรวมพิจารณาเข้ากับคดีที่พนักงานอัยการฟ้องเพื่อความยุติธรรม เป็นต้น

- 9) ฟ้องต้องมีคำขอท้ายฟ้อง

จากหลักเกณฑ์เหล่านี้ นักศึกษาสามารถนำไปศึกษาประกอบกับตัวอย่างการร่างคำฟ้องคดีอาญา ซึ่งท่านอาจารย์ มารุต บุณนาค ได้อธิบายเป็นตัวอย่างไว้ในตำราการว่าความของท่าน ซึ่งจะขอยกมาบางคดีดังนี้

ตัวอย่างคำฟ้องฐานชิงทรัพย์

ข้อเท็จจริงในสำนวนสอบสวนโดยย่อ

ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2513 เวลา 14 น. นางสมจิตต์ อุดมวิทยา ได้เดินไปตามถนนเจริญกรุงในเขตยานนาวา เพื่อไปจ่ายกับข้าว ได้มี นายสนั่น นากุล ผู้ต้องหา ได้กระชากสร้อยคอทองคำ 1 เส้น หนัก 5 บาท พร้อมกับพระเลี่ยมทองคำ รวมราคา 2,300 บาท ขาดจากคอของนางสมจิตต์ อุดมวิทยา แล้วจึงวิ่งหนีไป ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจได้จับกุมตัวจำเลยได้ จึงได้ส่งมาดำเนินคดีโดยตลอด ซึ่งการร่างฟ้องนี้ก็ไม่มีปัญหาประการใด ถือเป็นลักษณะการชิงทรัพย์ซึ่งมีการฉกฉวยทรัพย์ไปต่อหน้าตาม มาตรา 336 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ทั้งคำขอท้ายฟ้องต้องขอให้ศาลสั่งให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ด้วย

คำฟ้อง

ตัวอย่างพนักงานอัยการเป็นโจทก์

คดีหมายเลขคำที่ _____

ศาล _____ อัญญา

วันที่ _____ 26 _____ เดือน _____ มีนาคม _____ พุทธศักราช _____ 2513

ระหว่าง { ความอาญา
 พนักงานอัยการ กรมอัยการ _____ โจทก์
 นายสนั่น นภากุล _____ จำเลย
 ฐานความผิด _____ วิ่งราวทรัพย์

ซึ่งพนักงานสอบสวน _____ สถานีตำรวจนครบาลวัดพระยาไกร _____ ได้สอบสวนแล้ว
 ข้าพเจ้าพนักงานอัยการ _____ กรมอัยการ _____ โจทก์
 ขอยื่นฟ้อง (๑) นายสนั่น นภากุล (อายุ 27 ปี) _____
 _____ จำเลย

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ _____ 20 _____ ถนน _____
 ตรอกหรือซอย _____
 ใกล้เคียง _____
 ตำบล _____ ทุ่งวัดดอน
 อำเภอ _____ ยานนาวา
 จังหวัด _____ พระนคร
 เชื้อชาติ _____ ไทย
 สัญชาติ _____ ไทย

มีข้อความตามที่จะกล่าวต่อไปนี้
 ข้อ ๑ เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2513 เวลากลางวัน จำเลยได้กระทำผิดต่อกฎหมาย
 กล่าวคือ จำเลยได้บังอาจลักเอาสายสร้อยคอทองคำ 1 เส้น หนัก 5 บาท ราคา 2,000 บาท
 กับพระเครื่องเลี่ยมทองคำ 1 องค์ ราคา 300 บาท ที่แขวนอยู่กับสายสร้อย รวมทั้งหมด

คำขอท้ายคำฟ้องอาญา

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น ข้าพเจ้า
ถือว่าเป็นความผิด ต่อกฎหมายและบทมาตรานี้ คือ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 336

ขอศาลได้พิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยตามกฎหมาย และขอศาลได้สั่ง
ให้จำเลย คืนหรือใช้ราคาทรัพย์ 2,300 บาท ที่ยังไม่ได้คืนแก่ผู้เสียหายด้วย

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้อง โดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกันมา
ด้วย หนึ่ง ฉบับ และรอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

พ.

โจทก์

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นาย ม.

พนักงานอัยการ กรมอัยการ เป็นผู้เรียง
ม. ผู้เรียง

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นาง ป.
ตำแหน่ง เสมียน เป็นผู้เขียนหรือพิมพ์
ป. ผู้เขียนหรือพิมพ์

ข้อสังเกต ถ้านักศึกษาสังเกตการร่างคำฟ้องคดีอาญาเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ได้สรุปไว้ข้างต้น กล่าวคือ เริ่มต้นด้วยการบรรยายวันเวลาที่จำเลยกระทำผิด คือวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2513 เวลากลางวัน เหตุที่ใช้คำว่าเวลากลางวัน เพราะปรากฏตามข้อเท็จจริงว่า เหตุเกิดเวลา 14.00 น. การเขียนฟ้องไม่นิยมเขียนเวลาตายตัวเพราะอาจจะเกิดความเสียหายขึ้นได้หากว่าทางพิจารณาแตกต่างกับฟ้อง

อนึ่ง ให้สังเกตการใช้คำว่า เวลากลางวันจะแตกต่างกับเวลากลางคืน ถ้าเหตุเกิดเวลากลางคืนจะมีคำว่าก่อนเที่ยงหรือหลังเที่ยง แต่สำหรับกลางวันไม่มีคำว่าก่อนเที่ยงหรือหลังเที่ยง ทั้งนี้ เพราะในวันหนึ่ง ๆ จะมีช่วงกลางวันเพียงช่วงเดียว เมื่อกล่าวถึงวันเวลาที่จำเลยกระทำผิดแล้ว ก็บรรยายข้อเท็จจริงเป็นไปตามลำดับ กล่าวคือ พฤติการณ์หรือการกระทำของจำเลยที่ถือว่าเป็นการกระทำความผิดนั้น จำเลยกระทำประการใด จะเห็นว่าโจทก์ได้บรรยายถึงการกระทำของจำเลย โดยจำเลยลักทรัพย์โดยใช้กิริยาฉกฉวยทรัพย์ของผู้เสียหายพาหนีไปซึ่งหน้า ได้กล่าวหรือบรรยายถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องคือ นางสมจิตต์ อุดมวิทยา ซึ่งเป็นผู้เสียหาย หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดคือสร้อยคอทองคำ 1 เส้น หนัก 5 บาท ราคา 2,000 บาท กับพระเครื่องเลี่ยมทองคำ 1 องค์ ราคา 300 บาท ก็ได้ถูกกล่าวไว้พอสมควร ทั้งการบรรยายข้อเท็จจริงนั้นกระชับรัด ชัดเจน เข้าใจง่าย โดยนำองค์ประกอบของความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์มาผสมผสานกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นให้จำเลยอ่านแล้วเข้าใจข้อหาได้ดี ทั้งได้สรุปสถานที่เกิดเหตุให้ปรากฏแล้วด้วย (หมายเหตุ ข้อความที่ขีดเส้นใต้ไว้คือองค์ประกอบของกฎหมาย)

เนื่องจากคดีนี้พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ผู้บรรยายฟ้องได้บรรยายข้อเท็จจริงตามหลักข้อที่ 7 ไว้ในหัวข้อที่ 2 พร้อมทั้งขอให้ศาลเบิกตัวจำเลยมาพิจารณาด้วยแล้ว

สิ่งที่จะลืมไม่ได้คือคำขอท้ายฟ้อง คือการอ้างบทมาตราที่จะขอให้ศาลลงโทษตามที่ ป.วิ.อาญา ได้บัญญัติไว้ในอนุมาตรา 6 ให้นักศึกษาสังเกตการลงลายมือชื่อ โจทก์ ผู้เรียงผู้เขียน หรือพิมพ์ฟ้องไว้ด้วย

อนึ่ง ในปัจจุบันเขตการปกครองในกรุงเทพมหานครเปลี่ยนแปลงบางประการ โดยใช้คำว่า “แขวง” แทนตำบล ใช้คำว่า “เขต” แทนอำเภอ นักศึกษาโปรดสังเกตและประยุกต์ใช้ให้ถูกต้องด้วย

ตัวอย่างคำฟ้องฐานชิงทรัพย์

ข้อเท็จจริงในสำนวนสอบสวนโดยย่อ

ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2508 เวลาประมาณ 21 น.เศษ นายสุวรรณ สังวรรณกุล และ นางสุณี สังวรรณกุล สองสามีภรรยาจากดูภาพยนตร์

รอบแรก ได้ขับรถเข้าไปจอดหน้าบ้านในซอยแห่งหนึ่ง ขณะที่บุคคลทั้งสองจะไขประตูบ้าน เพื่อนำรถเข้าไปนั้น ผู้ต้องหาสองคนได้ร่วมกันใช้มีดและอาวุธปืนขู่บุคคลทั้งสองและใช้เชือกมัดคอ มัดมือมัดเท้าบุคคลทั้งสองไว้กับรถยนต์ และปลดทรัพย์ซึ่งมีแหวนเพชร 1 วง นาฬิกา 2 เรือน สร้อยคอ ต่างหู และเงินสด จากบุคคลทั้งสอง เป็นเงินทั้งสิ้น 35,750 บาท ในคืนเดียวกันเวลา 4 นาฬิกาของวันที่ 11 พฤศจิกายน 2508 เจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับผู้ต้องหาทั้งสองได้พร้อมทั้ง มีดพกและอาวุธปืนสั้นพร้อมทั้งของกลางครบ จำเลยให้การรับสารภาพ การร่างฟ้องโดยอาศัย มาตรา 339 ซึ่งเป็นลักษณะของการชิงทรัพย์ประกอบกับมาตรา 335 ซึ่งเป็นลักษณะของการ ลักทรัพย์เวลากลางคืน ประกอบกับมาตรา 83 ข้อความที่ขีดเส้นใต้ไว้ในฟ้อง ข้อ 1 เป็นข้อความในองค์ประกอบของมาตราต่าง ๆ นั้น

คำฟ้อง

ตัวอย่างพนักงานอัยการเป็นโจทก์

คดีหมายเลขคำที่ _____

ศาล อาญา

วันที่ 15 เดือน ธันวาคม พุทธศักราช 2508

ความอาญา

พนักงานอัยการ กรมอัยการ _____ โจทก์

ระหว่าง

นายกวาง แซ่ปึ้ง, นายเซ็ง แซ่ไ้ว _____ จำเลย

ฐานความผิด ชิงทรัพย์

ซึ่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลพระโขนง ได้สอบสวนแล้ว

ข้าพเจ้าพนักงานอัยการ กรมอัยการ โจทก์

ขอยื่นฟ้อง (1) นายกวาง แซ่ปึ้ง (อายุ 28 ปี)

(2) นายเซ็ง แซ่ไ้ว (อายุ 26 ปี)

จำเลย

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ 13, 21 ถนน -

ตรอกหรือซอย -

ใกล้เคียง -

ตำบล คลองตัน

อำเภอ พระโขนง

จังหวัด พระนคร

เชื้อชาติ จีน

สัญชาติ จีน

มีข้อความตามที่จะกล่าวต่อไปนี้

ข้อ (๑) เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2508 เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยทั้งสอง ซึ่งมีมีดพก 1 เล่ม และปืนสั้นยี่ห้อรีวอลเวอร์ 1 กระบอก เป็นอาวุธติดตัวได้บังอาจร่วมกัน ชิงธนบัตรหลายฉบับ เป็นเงิน 480 บาท แหวนเพชร 1 วง นาฬิกาข้อมือ 2 เรือน สร้อยคอ

1 เส้น ต้มหู 1 คู่ รวมราคาทั้งสิ้น 35,750 บาท ของนายสุวรรณ สังวรรณกุล และนางสุณี สังวรรณกุล ไปโดยทุจริต โดยในการชิงทรัพย์นี้จำเลยทั้งสองได้ร่วมกันใช้มีดและอาวุธปืนดังกล่าว ขู่ว่าในทันใดนั้นจะแทง ประชวรร้าย นายสุวรรณ สังวรรณกุล และนางสุณี สังวรรณกุล ทั้งยังได้ใช้กำลังกายใช้เชือกรัดคอ มัดมือ มัดเท้า ใช้ผ้ามัดปากบุคคลทั้งสอง เพื่อเป็นความสะดวกในการชิงทรัพย์และพาทรัพย์นั้นและเพื่อให้พ้นการจับกุมเหตุเกิดที่ตำบลพระโขนง อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร

ข้อ 2. ต่อมาวันที่ 11 พฤศจิกายน 2508 เวลากลางคืนก่อนเที่ยง เจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยทั้งสองได้พร้อมทั้งของกลางที่จำเลยได้มาจากการกระทำผิดทั้งหมด และยึดได้มีดพกและอาวุธปืนสั้นของกลาง ทำการสอบสวนแล้ว จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพเจ้าหน้าที่ตำรวจได้คืนของกลางทั้งหมดให้เจ้าทุกข์รับไปแล้ว

จำเลยทั้งสองถูกควบคุมตัวตลอดมา โดยเจ้าพนักงานได้ร้องขอฝากขังต่อศาลในคดี ผ. 813/2508 ของศาลนี้ ขอได้โปรดเบิกตัวจำเลยมาเพื่อพิจารณาลงโทษต่อไป.

หมายเหตุ ปัจจุบันใช้คำว่า “แขวง” แทนตำบล ใช้คำว่า “เขต” แทนอำเภอ นักศึกษาโปรดสังเกตและประยุกต์ใช้ได้

ตัวอย่างคำฟ้องฐานปล้นทรัพย์

ข้อเท็จจริงโดยย่อในสำนวนสอบสวน

ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2512 เวลา 22 น. ขณะที่ นายชาติ วีระสกุล ซึ่งอยู่บ้านตำบลบางซื่อ อำเภอคูสิต จังหวัดพระนคร ได้เดินเข้าไปในซอยบ้านของตน ได้มีบุคคล 3 คน พร้อมมีดปลายแหลมขู่ให้นายชาติ วีระสกุล ส่งมอบทรัพย์ให้พร้อม กับเพื่อน กับใช้แขนรัดคอและปลดทรัพย์ไปจากนายชาติ วีระสกุล ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจจับผู้ต้องหาได้คนเดียว คือ นายสมเกตุ แซ่เอี้ยน ซึ่งรับสารภาพ แต่ผู้ต้องหาอื่นยังจับไม่ได้ สำนวนสอบสวนต้องฟ้องตามมาตรา 340 วรรค 2 ซึ่งได้แก่ความผิดฐานปล้นทรัพย์โดยมีอาวุธติดตัวในการปล้นทรัพย์ด้วย

คำฟ้อง.

ตัวอย่างพนักงานอัยการเป็นโจทก์

คดีหมายเลขดำที่ _____

ศาล _____ อาญา _____

วันที่ _____ 25 _____ เดือน _____ สิงหาคม _____ พุทธศักราช _____ 2512

ความอาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการ กรมอัยการ _____ โจทก์
นายสมเกตุ แซ่เฮียน _____ จำเลย
ฐานความผิด ปล้นทรัพย์ _____

ซึ่งพนักงานสอบสวน _____ สถานีตำรวจนครบาลเตาปูน _____ ได้สอบสวนแล้ว
ข้าพเจ้าพนักงานอัยการ กรมอัยการ _____ โจทก์
ขอยื่นฟ้อง (๑) นายสมเกตุ แซ่เฮียน (อายุ 21 ปี) _____

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ _____ 103 _____ ถนน _____ กรุงเทพฯ - นนทบุรี _____

ตรอกหรือซอย _____ - _____

ใกล้เคียง _____ - _____

ตำบล _____ บางซื่อ _____

อำเภอ _____ ดุสิต _____

จังหวัด _____ พระนคร _____

เชื้อชาติ _____ จีน _____

สัญชาติ _____ ไทย _____

มีข้อความตามที่จะกล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2512 เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยนี้ได้กระทำความผิด
ต่อกฎหมาย กล่าวคือ จำเลยกับพวกอีก 2 คน ซึ่งหลบหนียังไม่ได้ตัวมาฟ้อง ได้บังอาจ
ร่วมกัน มีอาวุธมีดปลายแหลมติดตัวปล้นเอานาฬิกาข้อมือยี่ห้อซีโต้ 1 เรือน ราคา 430 บาท

แหวนทองเหลือง 1 วง ราคา 10 บาท ธนบัตรชนิดต่าง ๆ เป็นเงิน 190 บาท รวมทั้งสิ้น
ราคา 630 บาท ของ นายชาติ วีระสกุล ผู้เสียหายไป ในการปล้นทรัพย์นี้ในทันใดนั้นจำเลย
กับพวกได้ร่วมกันใช้แขนรัดคอผู้เสียหายและใช้อาวุธมีดปลายแหลมจี้ขู่ข่มขู่ว่าจะแทงทำร้าย
ผู้เสียหาย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เสียหายส่งทรัพย์สินให้จำเลยกับพวกเพื่อให้สะดวกแก่การลักทรัพย์
ยึดถือเอาทรัพย์สินนั้นไป และเพื่อให้พ้นจากการจับกุม เหตุเกิดที่ตำบลบางซื่อ อำเภอดุสิต จังหวัด
พระนคร

ข้อ 2. ตามวันเวลาดังกล่าวในข้อ 1. เจ้าพนักงานจับตัวจำเลยได้ ชั้นสอบสวน
จำเลยให้การรับสารภาพ จำเลยถูกควบคุมตัวแต่วันถูกจับ และศาลอนุญาตให้ผิดฟ้องจำเลย
ครบผิดฟ้องครั้งที่ 12 วันที่ 26 สิงหาคม 2512 ตามคำร้องคดีหมายเลขดำที่ ผ. 336/2512
ขอศาลได้โปรดเบิกตัวจำเลยมาพิจารณาต่อไป.

คำขอท้ายคำฟ้องอาญา

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น ข้าพเจ้า
ถือว่าเป็นความผิดต่อกฎหมายและบทมาตรานี้ คือ ประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 340 วรรค 2, 83

ขอศาลได้พิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยตามกฎหมาย และขอศาลได้สั่ง
ให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินเป็นเงิน 630 บาท แก่ผู้เสียหายด้วย

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้อง โดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกันมา
ด้วย หนึ่ง ฉบับ และรอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

ส. โจทก์

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นาย ป.

พนักงานอัยการ กรมอัยการ เป็นผู้เรียง

ป. ผู้เรียง

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นางสาว ส.

ตำแหน่ง เสมียน เป็นผู้เขียนหรือพิมพ์

ส. ผู้เขียนหรือพิมพ์

ข้อสังเกต ความผิดฐานปล้นทรัพย์ตามมาตรา 340 นั้น กล่าวไว้เพียงว่า ผู้ที่ชิงทรัพย์ ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ถือว่ากระทำความผิดฐานปล้นทรัพย์ ด้วยเหตุนี้การร่างฟ้องตามตัวอย่างนี้ จึงจำเป็นจะต้องอาศัยองค์ประกอบของมาตรา 339 ในเรื่องชิงทรัพย์เป็นหลักในการยื่นฟ้อง ด้วย โดยผสมผสานกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ดังจะเห็นว่าข้อความที่ขีดเส้นใต้ในคำฟ้อง ข้อ 1 นั้น เป็นองค์ประกอบของความผิดมาตรา 339 วรรค 1 และอนุ 1 และอนุ 5 กับมาตรา 340 ซึ่งเมื่อได้นำด้วยทมาเทียบเคียงกับคำฟ้องแล้ว ก็จะเข้าใจง่ายขึ้น

อนึ่ง ตามตัวอย่างคำฟ้องนี้ เป็นคำฟ้องในปี พ.ศ. 2512 ซึ่งเนื้อหาในคำฟ้องยังคงเป็น ตัวอย่างได้ เพียงแต่เขตการปกครองในกรุงเทพฯ ปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปใช้คำว่า แขวง แทนตำบล และคำว่า เขต แทนอำเภอ ซึ่งนักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ได้

ตัวอย่างคำฟ้องฐานริดเอาทรัพย์

ข้อเท็จจริงจากสำนวนสอบสวนโดยย่อ

ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2510 เวลา 13 น. ขณะที่ นางสาวกรดา สวางามผู้ซึ่งเข้าประกวดนางสาวไทยและผ่านคัดเลือกไปจนถึงรอบสุดท้ายกำลังนั่งพักผ่อนอยู่กับนางสาวลัดดา น้องสาว นายธาดา จำเลยได้เข้าไปพบนางสาวกรดา ในฐานะคนที่เคยรู้จักกันมาก่อน และพูดจาขู่ข่มขู่นางสาวกรดาว่า นายธาดาผู้ต้องหาจะเปิดเผยความลับในกรณีที่นางสาวกรดาได้เคยเสียตัวกับผู้ต้องหามาก่อนให้คณะกรรมการประกวดนางสาวไทยทราบ อันเป็นเหตุให้นางสาวกรดาถูกคัดชื่อออกจากการประกวด หากนางสาวกรดาไม่ต้องการให้เปิดเผย ก็ให้มอบเงินให้กับผู้ต้องหา 5,000 บาท นางสาวกรดา มีความกลัวในเรื่องการเปิดเผยความลับ จึงสั่งให้นางสาวลัดดาขึ้นไปหยิบเงินบนห้องนอนให้ นางสาวลัดดาจึงได้ไปหยิบเงิน 5,000 บาท ให้กับผู้ต้องหาไป ต่อมาในวันที่ 3 พฤศจิกายน 2510 เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้จับกุมตัวจำเลยได้ จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนและรับว่าเงิน 5,000 บาท ได้ใช้ไปหมดแล้ว การฟ้องจึงต้องฟ้องฐานความผิดฐานริดเอาทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 338

ประจำปี 2510 ให้ยอมให้เงินแก่จำเลย จำนวน 5,000 บาท โดยชู้เชียวจะเปิดเผยความลับต่อคณะกรรมการประกวดนางสาวไทยว่า นางสาวกรดา เคยได้เสียเป็นคู่สาวกับจำเลย ซึ่งการเปิดเผยนั้นจะทำให้นางสาวกรดา ผู้ถูกชู้เชียวเสียหาย เพราะจะทำให้คณะกรรมการประกวดนางสาวไทยคัดนางสาวกรดาออกจากการประกวด จนนางสาวกรดาผู้ถูกข่มขืนใจยอมให้เงินแก่จำเลยจำนวน 5,000 บาท ไป

เหตุเกิดที่ตำบลบางรัก อำเภอบางรัก จังหวัดพระนคร

ข้อ 2. ความผิดของจำเลยตามฟ้องข้อ 1 พนักงานสอบสวนจับจำเลยได้ในวันที่ 3 พฤศจิกายน 2510 ส่งพนักงานสอบสวนทำการสอบสวน จำเลยรับสารภาพชั้นสอบสวน จำเลยได้ประกันตัวไปในระหว่างสอบสวน ได้ส่งตัวจำเลยมาพร้อมฟ้องนี้แล้ว

คำขอตายคำฟ้องอาญา

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น ข้าพเจ้า
ถือว่าเป็นความผิดต่อกฎหมายและบทมาตรานี้ คือ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 338

ขอศาลได้พิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยตามกฎหมาย และขอศาลได้สั่ง
ให้จำเลยคืนเงิน จำนวน 5,000 บาท ให้แก่ผู้เสียหายด้วย

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้อง โดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกันมา
ด้วย หนึ่ง ฉบับ และรอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

ส.

โจทก์

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นาย ป.
พนักงานอัยการ กรมอัยการ เป็นผู้เรียง
ป. ผู้เรียง
คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นาง ก.
ตำแหน่ง เสมียน เป็นผู้เขียนหรือพิมพ์
ก. ผู้เขียนหรือพิมพ์

ข้อสังเกต ข้อความในฟ้อง ข้อ 1 ซึ่งขีดเส้นใต้ นั้น เป็นการบรรยายตรงตามองค์ประกอบของมาตรา 339 ซึ่งเป็นความผิดฐานรีดเอาทรัพย์สิน

ตัวอย่างคำฟ้องฐานฆ่าคนตายโดยเจตนา

ข้อเท็จจริงในสำนวนสอบสวนโดยย่อ

ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า ร้อยโทชีพ สละทุกข์ กับ นางสาวสมศรี สละทุกข์ สามีมกรรยามีเหตุบาดหมางกันตลอดมา เพราะร้อยโทชีพ สละทุกข์ ไปได้นางสาวสนิทเป็นภรรยาอีกคนหนึ่ง และได้มาพุดจากับนางสมศรีที่จะนำนางสนิทเข้ามาไว้ในบ้าน จนมีเรื่องทะเลาะวิวาทกันตลอดมา ครั้นในวันที่ 10 พฤศจิกายน 2506 ร้อยโทชีพ สละทุกข์ ได้เจรจาในเรื่องนี้กับนางสมศรีอีกครั้งหนึ่ง ในที่สุดทั้งสองฝ่ายก็ทะเลาะกันอย่างรุนแรง นางสาวสมศรีจึงคว่ำปิ่นยิงไปที่คิ้วซ้ายของร้อยโทชีพ สละทุกข์ ในระยะเผาขน ปรากฏว่าร้อยโทชีพ สละทุกข์ ได้ถึงแก่ความตายทันที ชั้นสอบสวนจำเลยไม่ยอมให้การ สำนวนส่งถึงพนักงานอัยการซึ่งจะต้องฟ้องตามมาตรา 288 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ฐานฆ่าคนตายโดยเจตนา

คำฟ้อง

ตัวอย่างพนักงานอัยการเป็นโจทก์

คดีหมายเลขดำที่ _____

ศาล _____ อายุมหาศาล _____

วันที่ 12 เดือน มกราคม พุทธศักราช 2507

ความอาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการ กรมอัยการ _____ โจทก์
นางสมศรี สละทุกข์ _____ จำเลย

ฐานความผิด ฆ่าคนตายโดยเจตนา _____

ซึ่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย ได้สอบสวนแล้ว _____

ข้าพเจ้าพนักงานอัยการ กรมอัยการ _____ โจทก์

ขอยื่นฟ้อง (๑) นางสมศรี สละทุกข์ (อายุ 28 ปี) _____

_____ จำเลย

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ 13/1 ถนน _____

ตรอกหรือซอย _____

ใกล้เคียง _____

ตำบล บางขุนศรี _____

อำเภอ บางกอกน้อย _____

จังหวัด ธนบุรี _____

เชื้อชาติ ไทย _____

สัญชาติ ไทย _____

มีข้อความตามที่จะกล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑ เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2506 เวลากลางวันก่อนเที่ยง จำเลยนี้ได้กระทำ
ผิดกฎหมาย กล่าวคือ จำเลยได้ใช้อาวุธปืนรีวอลเวอร์ ขนาด 9 มม. ซึ่งเป็นอาวุธปืนของ
ร้อยโทชีพ สละทุกข์ ยิงร้อยโทชีพ สละทุกข์ ผู้เป็นสามี 1 นัด โดยเจตนาฆ่า กระสุนปืนที่จำเลย

ยิงถูกคิ้วซ้าย หัวกระสุนฝังใน สมองเป็นบาดแผลสาหัส ร้อยโทชีพ สละทุกข์ ได้ตายเพราะ
บาดแผลที่จำเลยยิงนั้นในทันที สมดังเจตนาของจำเลย ทั้งนี้ โดยความโกรธเคืองที่ร้อยโทชีพ
สละทุกข์ผู้สามีไปหลงรักหญิงอื่น และเลี้ยงดูยกย่องหญิงอื่นจนทิ้งภรรยา เจ้าพนักงานและ
แพทย์ได้ทำการชันสูตรพลิกศพผู้ตายไปแล้ว ดังรายงานการชันสูตรพลิกศพท้ายฟ้อง

เหตุเกิดที่ตำบลบางขุนศรี อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี

ข้อ 2. ความผิดของจำเลยตามฟ้องข้อ 1. เจ้าพนักงานจับจำเลยได้ในวันที่ 10
พฤศจิกายน 2506 และได้อาวุธปืนและปลอกกระสุนปืนที่จำเลยใช้กระทำผิดเป็นของกลางส่ง
พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนแล้วจำเลยไม่ยอมให้การชั้นสอบสวนคดีนี้มีมูลความผิด

จำเลยถูกควบคุมแต่วันจับและถูกศาลนี้สั่งขังไว้ในคดีดำที่ ผ. 3003/2506 ตลอดมา
ขอศาลได้โปรดเบิกตัวจำเลยมาพิจารณาคดีต่อไป

คำขอย้ายคำฟ้องอาญา

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น ข้าพเจ้า
ถือว่าเป็นความผิดต่อกฎหมายและบทมาตรานี้ คือ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288

ขอศาลได้พิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยตามกฎหมาย

และขอศาลได้สั่ง

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้อง โดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกันมา
ด้วย หนึ่ง ฉบับ และรอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รื้อให้ถือว่าทราบแล้ว

ส. _____ โจทก์

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า _____ นายจ.
พนักงานอัยการ _____ กรมอัยการ _____ เป็นผู้เรียง
_____ นาย จ. _____ ผู้เรียง

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า _____ นางสาว ด.
ตำแหน่ง _____ เสมียน _____ เป็นผู้เขียนหรือพิมพ์
_____ ด. _____ ผู้เขียนหรือพิมพ์

ข้อสังเกต องค์ประกอบของมาตรา 288 ได้มุ่งถึงการกระทำโดยเจตนาตามมาตรา 59
วรรค 2 ด้วยเหตุนี้ข้อความที่ขีดเส้นใต้ในฟ้องข้อ 1 ก็เป็นการบรรยายถ้อยคำในกฎหมาย
ให้สอดคล้องกับมาตรา 288 อันเป็นฐานความผิดที่จะมุ่งให้ลงโทษจำเลยนั่นเอง
สถานที่ปรากฏในฟ้องโปรดประยุกต์ใช้ดังตัวอย่างต้น ๆ

ตัวอย่างความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค

ความผิดตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดอันเกี่ยวกับการใช้เช็คเป็นความผิดทางอาญา
ซึ่งในปัจจุบันนิยมฟ้องกันมาก เพราะเจ้าหนี้มุ่งจะให้จำเลยยอมใช้หนี้โดยตรง มิฉะนั้นแล้ว
จำเลยอาจจะได้รับการลงโทษจากศาล ข้อเท็จจริงตามตัวอย่างนี้มีอยู่ว่าฝ่ายโจทก์ซึ่งเป็น
ห้างหุ้นส่วนจำกัดนิติบุคคล มีอาชีพให้เช่าซื้อรถ จำเลยได้ชำระหนี้ค่าเช่าซื้อรถยนต์ โดย
จ่ายเช็คเป็นเงินผ่อน แต่เช็ครับเงินไม่ได้ เพราะบัญชีเงินฝากของจำเลยมีไม่พอ และได้ถูกสั่ง
ปิดแล้ว โจทก์จึงได้ฟ้องจำเลยตาม พ.ร.บ. ดังกล่าวนั้น

(๔)

ตัวอย่างผู้เสียหายเป็นโจทก์

คำฟ้อง

คดีหมายเลขคดีที่ _____

ศาล _____ อายุ _____

วันที่ 16 เดือน มิถุนายน พุทธศักราช 2513

ความอาญา

ระหว่าง { ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. โดยนายจินดา เวณิชย์ หุ้นส่วนผู้จัดการ โจทก์
นายกรรัตน์ มีบุญ จำเลย

ข้อหาหรือฐานความผิด พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค
จำนวนทุนทรัพย์ _____ บาท สตางค์ _____
ข้าพเจ้า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. โดยนายจินดา เวณิชย์ หุ้นส่วนผู้จัดการ

เชื้อชาติ _____ สัญชาติ ไทย อาชีพ ค้าขาย
เกิดวันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____ อายุ _____ ปี อยู่บ้านเลขที่ 525
หมู่ที่ _____ ถนน ถนนวิสุทธิกษัตริย์ ตรอก/ซอย _____
ใกล้เคียง _____ ตำบล/แขวง บางขุนพรหม อำเภอ/เขต พระนคร
จังหวัด พระนคร โทรศัพท์ _____
ขอยื่นฟ้อง นายกรรัตน์ มีบุญ
จำเลย

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ รับจ้าง
อยู่บ้านเลขที่ 69 หมู่ที่ _____ ถนน สุขุมวิท
ตรอก/ซอย _____ ใกล้เคียง _____ ตำบล/แขวง สวนหลวง
อำเภอ/เขต พระโขนง จังหวัด พระนคร โทรศัพท์ _____

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้
ข้อ ๑. โจทก์มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยจดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ต่อห
ทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกลาง กระทรวงเศรษฐกิจ ปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายหนังสือรับรอง

หมายเหตุ ในช่องสำหรับลงชื่อโจทก์จำเลย ถ้าเป็นราษฎรให้ลงชื่อตัวและชื่อสกุล ถ้าพนักงานอัยการ
เป็นโจทก์ให้แสดงตำแหน่ง

ของหอทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกลางกระทรวงเศรษฐกิจ (ปัจจุบันคือกระทรวงพาณิชย์) ปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายหนังสือรับรองของหอทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกลาง

ก.) เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2512 เวลากลางวัน จำเลยได้บังอาจกระทำผิดต่อกฎหมาย กล่าวคือ จำเลยได้สั่งจ่ายเช็คธนาคารแห่งกรุงศรีอยุธยา จำกัด สาขาปทุมวัน จำนวนหลายฉบับให้แก่โจทก์ เพื่อชำระหนี้ค่าเช่าซื้อรถยนต์ คือเช็คเลขที่ พี ดับบลิว 397838 ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2512 สั่งจ่ายเงิน 2,660 บาท เลขที่ พี ดับบลิว 397839 ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2512 สั่งจ่ายเงิน 2,660 บาท เลขที่ พี ดับบลิว 397840 ลงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2513 สั่งจ่ายเงิน 2,660 บาท เลขที่ พี ดับบลิว 397842 ลงวันที่ 17 มีนาคม 2513 สั่งจ่ายเงิน 2,660 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 13,300 บาท และจำเลยได้มอบเช็คดังกล่าวให้แก่โจทก์ตั้งแต่วันที่ 14 พฤษภาคม 2512 โดยแจ้งให้โจทก์ไปขอรับเงินจากธนาคารตามวันที่ ๆ ปรากฏตามเช็ค โจทก์จึงเป็นผู้ทรงเช็คดังกล่าวตามกฎหมาย

เหตุเกิดที่ตำบลบางขุนพรหม อำเภอพระนคร จังหวัด

(ปัจจุบันตำบลเปลี่ยนเป็นแขวง อำเภอเปลี่ยนเป็นเขต จังหวัดพระนครเปลี่ยนเป็นกรุงเทพมหานคร)

ข.) ครั้นต่อมาเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2513 โจทก์ได้นำเช็คเลขที่ 397838 ไปขอรับเงินจากธนาคาร ปรากฏว่าธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงิน โดยอ้างว่า “เงินในบัญชีไม่พอจ่าย” โจทก์ได้ติดต่อทวงถามให้จำเลยชำระเงินตามเช็คแล้ว จำเลยได้ขอผิดผ่อนเรื่อยมา และได้ขอร้องมิให้โจทก์นำเช็คที่เหลือทั้งหมดไปขอรับเงินจากธนาคารตามวันที่ ๆ ปรากฏในเช็คโดยจำเลยให้โจทก์นำเช็คไปรับเงินในวันอื่น โจทก์ได้รออยู่จนถึงวันกำหนดเวลาตามเช็คฉบับลงวันที่ 17 มีนาคม 2513 โจทก์จึงได้นำเช็คที่เหลือทั้งหมดจำนวน 4 ฉบับไปเข้าบัญชีธนาคารศรีนคร จำกัด สาขาบางลำภู เพื่อเรียกเก็บเงินตามเช็คตามวิธีการของธนาคาร แต่ปรากฏว่าธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินในวันเดียวกันนั้น โดยแจ้งว่า “บัญชีผู้สั่งจ่ายปิดแล้ว” พร้อมกับมอบเช็คและใบคืนเช็คให้แก่โจทก์ ซึ่งโจทก์จะได้แจ้งส่งต่อศาลในชั้นพิจารณาต่อไป

การกระทำของจำเลยดังกล่าวมาแต่ต้นเป็นการกระทำโดยมีเจตนาออกเช็คโดยเจตนาไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คหรือออกเช็คโดยในขณะที่ออกไม่มีเงินอยู่ในบัญชี อันพึงจะให้ใช้เงินตามเช็คนั้นได้ หรือออกเช็คให้ใช้เงินมีจำนวนสูงกว่าจำนวนเงินที่มีอยู่ในบัญชีอันพึงให้ใช้เงินได้ในขณะออกเช็คนั้นอันเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

เหตุเกิดที่ธนาคารแห่งกรุงศรีอยุธยา จำกัด สาขาปทุมวัน ตำบลปทุมวัน อำเภอปทุมวัน จังหวัดพระนคร เกี่ยวพันกัน (ปัจจุบันตำบล อำเภอ จังหวัดเปลี่ยนไปใช้แขวงเขต กรุงเทพมหานคร)

(๔๐ ก.)

ข้อ 2. โจทก์ได้แจ้งเหตุที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินให้จำเลยทราบแล้ว เพื่อให้จำเลยชำระเงินตามเช็คให้แก่โจทก์ แต่จำเลยก็หาได้ชำระเงินให้แก่โจทก์หรือธนาคารเพื่อจ่ายเงินให้แก่โจทก์ไม่ จนกระทั่งจะล่วงเลยกำหนดเวลาตามกฎหมายแล้ว โจทก์จึงจำต้องขอบาร์มีศาลเป็นที่พึ่ง

คดีนี้โจทก์มิได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน เพราะโจทก์ประสงค์จะดำเนินคดีด้วยตนเอง

ควรมีควมแล้วต่อไปรอด

(๖)

คำขอตายคำฟ้องอาญา

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น ข้าพเจ้าถือว่าเป็นความผิดต่อกฎหมายและบทมาตรานี้ คือ ขอให้ลงโทษจำเลยตาม

พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3

ขอศาลได้ออกหมาย เรียก จำเลยมาพิจารณาพิพากษาลงโทษตามกฎหมายและขอให้ศาลสั่งและบังคับจำเลยตามคำขอต่อไปนี้

๑. _____

๒. _____

๓. _____

๔. _____

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้อง โดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกันมาด้วย หนึ่ง ฉบับ และรอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอฟังถือว่าทราบแล้ว

จินดา เวณิชย์ โจทก์

ข้อสังเกต โปรดสังเกตว่าตามฟ้องข้อ 1 ก. นั้น เป็นการบรรยายข้อเท็จจริงที่จำเลยได้มอบเช็คให้โจทก์ ณ สถานที่ที่มอบเช็ค ส่วนการบรรยายฟ้องตามข้อ 1 ข. เป็นการบรรยายในเหตุการณ์เมื่อธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงิน ซึ่งสถานที่เกิดเหตุคนละแห่งกับที่จำเลยมอบเช็คและสังเกตได้ว่าในตอนท้ายของคำฟ้องข้อ 1. มีข้อความที่ขีดเส้นใต้ไว้เป็นการบรรยายข้อเท็จจริงให้ตรงตามองค์ประกอบของ พ.ร.บ. เกี่ยวกับการใช้เช็ค มาตรา 3 นั้นเอง

 เนื่องจากคดีนี้ผู้เสียหายเป็นโจทก์ฟ้องเอง แบบคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องจึงเป็นแบบของศาล (ไม่ใช่แบบของอัยการ) ให้สังเกตความแตกต่างด้วย

 ตัวอย่างอื่น ๆ นอกจากนี้ นักศึกษาสามารถศึกษาได้จากตัวอย่างที่ผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ รวบรวมแนะนำไว้หรือที่ผู้เขียนได้ยกมาเป็นตัวอย่างท้ายนี้ จะช่วยให้เข้าใจยิ่งขึ้น

นางสาวรัศมี ดารา ได้ตั้งรณชัตขึ้นพร้อมกับร้องขอความช่วยเหลือ จำเลยได้บังอาจใช้
มีดพกแทงทำร้ายร่างกายนางสาวรัศมี ดารา 1 ที่ ถูกที่ชายโครงข้างซ้ายเป็นเหตุให้
นางสาวรัศมี ดารา ได้รับบาดเจ็บสาหัสถึงทุพพลภาพประกอบด้วยอาการทุขเวทนาเกิน
กว่ายี่สิบวันและไม่สามารถประกอบกรณีกิจตามปกติได้เกินกว่ายี่สิบวัน ดังปรากฏตามรายงาน
ชั้นสูตราบดแผลของแพทย์ท้ายฟ้อง เหตุเกิดที่แขวงพระโขนง เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร
ข้อ ๒. จำเลยกระทำผิดแล้วได้หลบหนีไป ต่อมาเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2521
เจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยได้ พนักงานสอบสวนได้สอบสวนความผิดแล้ว จำเลยให้การรับสารภาพ
ระหว่างสอบสวน จำเลยถูกควบคุมตัวอยู่ 2 วันแล้วมีประกันตัวไปตลอดมาจนถึง
วันฟ้อง.

คำขอย้ายคำฟ้องอาญา

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น ข้าพเจ้า
ถือว่าเป็นความผิดต่อกฎหมายและบทมาตรานี้ คือ ประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 278, 280, 297 (8) แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2514
ข้อ 9.

ขอศาลได้พิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยตามกฎหมาย

และขอศาลได้สั่ง

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้อง โดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกันมา
ด้วย หนึ่ง ฉบับ และรอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

รัตน์ ศรีเมือง โจทก์

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นายรัตน์ ศรีเมือง
พนักงานอัยการ กรมอัยการ เป็นผู้เรียง
รัตน์ ศรีเมือง ผู้เรียง

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นางสาวปราณี ผดุงธรรม
ตำแหน่ง เสมียนพนักงาน เป็นผู้เขียนหรือพิมพ์
ปราณี ผดุงธรรม ผู้เขียนหรือพิมพ์

รายงานการตรวจชั้นสูตรบาดแผลของแพทย์

เลขที่ ๑๘๓๕๓-๒๑ ตำบลที่แพทย์ตรวจ โรงพยาบาลตำรวจ
ชื่อของผู้บาดเจ็บ นางสาวรัศมี ดารา
สถานี่ตำรวจที่นำส่ง สน. พระโขนง
รับไว้ วันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ เวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น.

รายการที่แพทย์ได้ตรวจและความเห็น
มีบาดแผลที่ชายโครงข้างซ้าย ลึกเข้าใต้ผิวหนัง โลหิตออกมาก
เป็นบาดแผลฉกรรจ์ เนื่องจากถูกแทงด้วยของมีคม
รักษาประมาณ ๓๐ วัน.

ลงชื่อ พ.ต.ท. _____ แพทย์ผู้ตรวจ.

ฮ่องกงฉบับละ 1,000 เหรียญ 20 ฉบับ คิดเป็นเงินไทย 71,000 บาท กระเป๋าเดินทางพร้อม
เสื้อผ้า 1 ใบ ราคา 3,000 บาท และกระเป๋าใส่เงิน 2 ใบ ราคา 500 บาท รวม 4 รายการ
เป็นเงินทั้งสิ้น 95,500 บาท ของนางสาวสุภาพร สุริโยผู้เสียหายไปโดยทุจริต

เหตุเกิดที่แขวงคลองตัน เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร

ข้อ 2. ตามวันเวลาดังกล่าวในข้อ 1 เจ้าพนักงานจับจำเลยทั้งสองได้พร้อมด้วยทรัพย์สิน
4 รายการ ของผู้เสียหายที่จำเลยทั้งสองร่วมกันลักไปดังกล่าวในข้อ 1 เป็นของกลาง นำส่ง
พนักงานสอบสวน ชั้นสอบสวนจำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ

ระหว่างสอบสวน จำเลยทั้งสองถูกควบคุมตัวตั้งแต่วันถูกจับตลอดมา ขณะนี้ถูกขัง
อยู่ตามหมายขังของศาลนี้ตามคดีหมายเลขดำที่ พ. 7157/2525 ขอศาลได้โปรดเบิกตัวจำเลย
มาพิจารณาต่อไป

ของกลางผู้เสียหายรับคืนไปแล้ว

คำขอท้ายคำฟ้องอาญา

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น ข้าพเจ้าถือว่าเป็นความผิด
ต่อกฎหมายและบทมาตรานี้ คือ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 82, 335, (1) (7)
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2525 มาตรา 11

ขอศาลได้พิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยตามกฎหมาย

และขอศาลได้สั่ง

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้อง โดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกันมา
ด้วย สอง ฉบับ และรอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

ลายเซ็นชื่อ

โจทก์

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นายณรงค์ ชโลปถัมภ์

พนักงานอัยการ กรมอัยการ

เป็นผู้เรียง

ลายเซ็นชื่อ

ผู้เรียง

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นางกาญจนา ขาวหนูนา

ตำแหน่ง พนักงานพิมพ์ดีด

เป็นผู้เขียนหรือพิมพ์

ลายเซ็นชื่อ

ผู้เขียนหรือพิมพ์

คำฟ้อง

คดีหมายเลขดำที่ 1250/27

ศาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วันที่ 31 เดือน สิงหาคม พุทธศักราช 2527

ความอาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการจังหวัดสุราษฎร์ธานี โจทก์
นายเขิม พัฒนา จำเลย

ฐานความผิด มีอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองและพาอาวุธปืนติดตัวโดยไม่
รับอนุญาต

ซึ่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอบ้านนาเดิม ได้สอบสวนแล้ว

ข้าพเจ้าพนักงานอัยการ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โจทก์

ขอยื่นฟ้อง (๑) นายเขิม พัฒนา

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ 34 หมู่ที่ 2 ถนน -

ตรอกหรือซอย -

ใกล้เคียง -

ตำบล ทรัพย์ทวี

กิ่ง อำเภอ บ้านนาเดิม

จังหวัด สุราษฎร์ธานี

เชื้อชาติ ไทย

สัญชาติ ไทย

มีข้อความตามที่จะกล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑ เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2527 เวลากลางวันหลังเที่ยง จำเลยได้กระทำผิด
ต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ

ก. จำเลยได้บังอาจมีอาวุธปืนสั้นขนาด .38 ไม่มีเลขหมายทะเบียนชอบด้วยกฎหมาย

ตีประทับ ซึ่งใช้ยิงได้ จำนวน 1 กระบอก กับมีกระสุนปืนขนาด .38 จำนวน 3 นัด
อันเป็นเครื่องกระสุนปืนตามกฎหมาย ไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนาย
ทะเบียนท้องที่

ข. จำเลยได้บังอาจพาอาวุธปืนกระสุนปืนดังกล่าวตามฟ้องข้อ 1 ก. ติดตัวไปในทาง
สาธารณะเขตหมู่บ้าน หมู่ที่ 2 ตำบลทรัพย์ทวี อันเป็นหมู่บ้านและทางสาธารณะ โดยจำเลย
ไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว ทั้งมิใช่เป็นกรณีที่ต้องมีติดตัวเมื่อมีเหตุจำเป็นและ
เร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์

เหตุเกิดที่ตำบลทรัพย์ทวี กิ่งอำเภอบ้านนาเดิม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อ 2. ตามวันเวลาดังกล่าวในฟ้องข้อ 1 เจ้าพนักงานจับจำเลยได้พร้อมอาวุธปืน
กระสุนปืนตามฟ้องข้อ 1 เป็นของกลาง นำส่งพนักงานสอบสวน สอบสวนแล้ว จำเลยให้การ
รับสารภาพ

ของกลางเจ้าพนักงานเก็บรักษาไว้

ระหว่างสอบสวนจำเลยถูกควบคุมตัว 3 วัน ได้ส่งตัวจำเลยมาศาลพร้อมฟ้องนี้แล้ว.

คำขอตายคำฟ้องอาญา

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น ข้าพเจ้าถือว่าเป็นความผิด
ต่อกฎหมายและบทมาตราดังนี้ คือ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ พระราช
บัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ 7)
พ.ศ. 2522 มาตรา 7 คำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 44 พ.ศ. 2519
ข้อ 3, 6, 7 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4

ขอศาลได้พิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยตามกฎหมาย และขอศาลได้สั่ง
ริบของกลาง

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้อง โดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกันมา
ด้วย หนึ่ง ฉบับ และรอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอลงโทษถือว่าทราบแล้ว

ชัชวาล เอี่ยมพิภักดิ์ โจทก์

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นายวิชัย วงศ์กิตติรักษ์
พนักงานอัยการ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นผู้เรียง
วิชัย วงศ์กิตติรักษ์ ผู้เรียง

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นางกรรณิการ์ พิชพันธุ์
ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด 1 เป็นผู้เขียนหรือพิมพ์
กรรณิการ์ พิชพันธุ์ ผู้เขียนหรือพิมพ์

คำฟ้อง

คดีหมายเลขคำที่ 1157/28

ศาล แขวางพระนครเหนือ

วันที่ 11 เดือน มกราคม พุทธศักราช 2528

ความอาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการ กรมอัยการ โจทก์
 นายวินัย ปฐมพงศ์ไพบูลย์ จำเลย
ฐานความผิด ออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค

ซึ่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลเตาปูน ได้สอบสวนแล้ว
ข้าพเจ้าพนักงานอัยการ กรมอัยการ โจทก์
ขอยื่นฟ้อง (๑) นายวินัย ปฐมพงศ์ไพบูลย์
อายุ 23 ปี

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ 859/33 ถนน กรุงเทพ - นนทบุรี
ตรอกหรือซอย หมู่บ้านสัมพันธนิเวศน์
ใกล้เคียง -
ตำบล บางซื่อ
อำเภอ ดุสิต
จังหวัด กรุงเทพมหานคร
เชื้อชาติ ไทย
สัญชาติ ไทย

มีข้อความตามที่จะกล่าวต่อไปนี้
ข้อ ๑ เมื่อระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม 2527 เวลากลางวัน ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม
2527 เวลากลางวัน วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยนี้ได้บังอาจกระทำผิดต่อกฎหมายหลายบท
หลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ

ก. ตามวันเวลาดังกล่าวในฟ้องข้อ 1 จำเลยได้บังอาจออกเช็คธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาบางโพ เลขที่ 0500822 ลงวันที่สั่งจ่าย 11-5-27 (11 พฤษภาคม 2527) จำนวน 20,000 บาท มอบให้นายเลิศ นาคสมทรง ผู้เสียหายเพื่อแลกเงินสดไปจากผู้เสียหายเป็นเงิน 20,000 บาท ต่อมาวันที่ 11 มิถุนายน 2527 เวลากลางวัน ผู้เสียหายนำเช็คฉบับดังกล่าวไปเบิกเงินโดยนำเข้าบัญชีของผู้เสียหายที่ธนาคารสหธนาคาร จำกัด สาขาอยุธยา เพื่อเรียกเก็บเงินตามเช็คจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาบางโพ ตามวันเวลาดังกล่าว ธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็คโดยแจ้งว่าบัญชีเงินฝากของจำเลยได้ปิดแล้ว ทั้งนี้จำเลยออกเช็คฉบับดังกล่าวโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค และออกเช็คให้ใช้เงินมีจำนวนสูงกว่าจำนวนเงินที่มีอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้ในขณะออกเช็ค

ข. ตามวันเวลาดังกล่าวในฟ้องข้อ 1 จำเลยได้บังอาจออกเช็คของธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาบางโพ เลขที่ 0500823 ลงวันที่สั่งจ่าย 14-5-27 (14 พฤษภาคม 2527) จำนวนเงิน 30,000 บาท มอบให้นายสมเลิศ นาคสมทรง ผู้เสียหายเพื่อแลกเงินสดไปจากผู้เสียหายเป็นเงิน 30,000 บาท ต่อมาวันที่ 14 มิถุนายน 2527 เวลากลางวัน ผู้เสียหายนำเช็คฉบับดังกล่าวไปเบิกเงินโดยนำเข้าบัญชีของผู้เสียหายที่ธนาคารสหธนาคาร จำกัด สาขาอยุธยาเพื่อเรียกเก็บเงินตามเช็คจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาบางโพ ตามวันเวลาดังกล่าวธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็ค โดยแจ้งว่าบัญชีเงินฝากของจำเลยปิดแล้ว ทั้งนี้จำเลยออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คและออกเช็คให้ใช้เงินมีจำนวนสูงกว่าจำนวนเงินที่มีอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้ในขณะออกเช็ค

ค. ตามวันเวลาดังกล่าวในฟ้องข้อ 1 จำเลยได้บังอาจออกเช็คของธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาบางโพ เลขที่ 0505427 ลงวันที่สั่งจ่าย 4-6-27 (4 มิถุนายน 2527) จำนวนเงิน 6,600 บาท มอบให้นายสมเลิศ นาคสมทรง ผู้เสียหายเพื่อแลกเงินสดไปจากผู้เสียหายเป็นเงิน 6,600 บาท ต่อมาวันที่ 4 มิถุนายน 2527 เวลากลางวัน ผู้เสียหายนำเช็คฉบับดังกล่าวไปเบิกเงินโดยนำเข้าบัญชีของผู้เสียหายที่ธนาคารสหธนาคาร จำกัด สาขาอยุธยาเพื่อเรียกเก็บเงินตามเช็คจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาบางโพ ตามวันเวลาดังกล่าวธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็ค โดยแจ้งว่า “โปรดติดต่อผู้สั่งจ่าย” ทั้งนี้โดยจำเลยออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค และออกเช็คโดยในขณะที่ยังไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้

ง. ตามวันเวลาดังกล่าวในฟ้องข้อ 1 จำเลยได้บังอาจออกเช็คของธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาบางโพ เลขที่ 0500826 ลงวันที่สั่งจ่าย 27-6-27 (27 มิถุนายน 2527) จำนวนเงิน

30,000 บาท มอบให้ผู้เสียหายเพื่อแลกเงินสดไปจากผู้เสียหายเป็นเงิน 30,000 บาท ต่อมาวันที่ 28 มิถุนายน 2527 เวลากลางวัน ผู้เสียหายนำเช็คฉบับดังกล่าวไปเบิกเงินโดยนำเข้าบัญชีของผู้เสียหายที่ธนาคารสหธนาคาร จำกัด สาขาอยุธยาเพื่อเรียกเก็บเงินตามเช็คธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาบางโพ ตามวันเวลาดังกล่าว ธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็ค โดยแจ้งว่าบัญชีของจำเลยปิดแล้ว ทั้งนี้โดยจำเลยออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค และออกเช็คโดยในขณะที่ออกไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงิน

จ. ตามวันเวลาดังกล่าวในฟ้องข้อ 1 จำเลยได้บังอาจออกเช็คของธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาบางโพ เลขที่ 0500827 ลงวันที่ส่งจ่าย 28-6-27 (28 มิถุนายน 2527) จำนวนเงิน 30,000 บาท มอบให้นายสมเลิศ นาคสมทรง ผู้เสียหายเพื่อแลกเงินสดจำนวน 30,000 บาท ไปจากผู้เสียหาย ต่อมาวันที่ 28 มิถุนายน 2527 เวลากลางวัน ผู้เสียหายนำเช็คฉบับดังกล่าวไปเบิกเงินโดยนำเข้าบัญชีของผู้เสียหายที่ธนาคารสหธนาคาร จำกัด สาขาอยุธยาเพื่อเรียกเก็บเงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาบางโพ ตามวันเวลาดังกล่าว ธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงิน โดยแจ้งว่าบัญชีของจำเลยปิดแล้ว ทั้งนี้จำเลยออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค และออกเช็คโดยในขณะที่ออกไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้

เหตุดังกล่าวในคำฟ้องข้อ 1 ก. ข. ค. ง. และ จ. เกิดที่แขวงทุ่งพญาไท เขตพญาไท แขวงบางซื่อ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน

ข้อ 2. ต่อมาเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2527 เจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยได้ นำส่งพนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนแล้ว ชั้นสอบสวนจำเลยให้การปฏิเสธคดีมีมูล

ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์ให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับจำเลยภายในอายุความตามกฎหมายแล้ว

ระหว่างสอบสวนจำเลยถูกควบคุมตัวตั้งแต่วันถูกจับตลอดมาจนถึงวันฟ้อง ขณะนี้ถูกขังอยู่ตามหมายขังของศาลนี้ ตามคำร้องที่ ผ. 4046/2527 ขอศาลโปรดเบิกตัวจำเลยมาพิจารณาด้วย.

คำขอท้ายคำฟ้องอาญา

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น ข้าพเจ้าถือว่าเป็นความผิด
ต่อกฎหมายและบทมาตรานี้ คือ พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค
พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4

ขอศาลได้พิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยตามกฎหมาย

และขอศาลได้สั่ง

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้อง โดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกันมา
ด้วย หนึ่ง ฉบับ และรอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว

ลายเซ็นชื่อ โจทก์

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นางสาวพนมพร ไพเราะ
พนักงานอัยการ กรมอัยการ เป็นผู้เรียง
ลายเซ็นชื่อ ผู้เรียง

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นางมณี สามกองงาม
ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด เป็นผู้เขียนหรือพิมพ์
ลายเซ็นชื่อ ผู้เขียนหรือพิมพ์